

РЕШЕНИЕ

№ 3958

гр. София, 13.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Костов, като разглежда дело номер **10114** по описа за **2012** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столичната дирекция на вътрешните работи - ОПП против решение от 16.07.2012 г., постановено по НАХД № 2461/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 122 с-в. Със същото е отменено НП № 116061/03.01.2012 г. на началника на АНД в ОПП-СДВР, с което на Е. А. Г. на основание чл. 185 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 180 лв. за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от четири месец.

Решението се обжалва като неправилно, незаконосъобразно постановено в нарушение на закона със съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Иска се да се отмени решението на СРС, като се постанови ново по съществото на спора и се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – Е. А. Г. не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че решението на СРС следва да се остави в сила като правилно и законосъобразно.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди

доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С решение от 16.07.2012 г., постановено по НАХД № 2461/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 122 с-в е отменено НП № 116061/03.01.2012 г. на началника на АНД в ОПП-СДВР, с което на Е. А. Г. на основание чл. 185 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 180 лв. за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от четири месеца.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че около 09.00 ч. в [населено място],[жк]по [улица]с посока на движение към [улица]неизвестно по делото лице от женски пол управлявало лек автомобил марка „Фиат Т.” с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на Р. В.. Пред бл. 43 в[жк]лекият автомобил марка„Фиат Т.” с ДК [рег.номер на МПС] се плъзнал по асфалта и ударил паркирания отдясно автомобил марка „Опел А.” с ДК [рег.номер на МПС] . Настъпилият инцидент бил възприет непосредствено от свидетеля Злати К., който по това време отремонтирал своя автомобил пред жилищния блок. Св. К. започнал да маха с ръце на водача на лекия автомобил с марка „Фиат Т.” с ДК [рег.номер на МПС] , последният продължил движението си. Св. К. уведомил органите на КАТ за инцидента, като им съобщил и регистрационния номер на автомобила. При пристигането на мястото на произшествието У. съставил докладна записка по данни на Злати К. и от – едно от лицата, участници в пътния инцидент. На 14.12.2011 г. свидетелят Р. Н. съставил срещу Е. Г. АУАН №116061 от 14.12.2011 г. за нарушения на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. в от ЗДвП въз основа на докладната записка, изготвена от Р. У..

От правна страна СРС е приел, че при ангажиране на административно наказателната отговорност на Е. А. Г. са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на производството и ограничаващи правото на защита на лицето. Съдът е приел, че актосъставителят не е участвал под каквато и да било форма при констатиране на нарушението и установяването на нарушителя, представляващо самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление. Приел е, че докладната записка, въз основа на която е бил съставен АУАН не може да се определи като официален документ, което от своя страна препятствало възможността за прилагане на специалната норма на чл. 40, ал. 4 от ЗАНН за съставяне на акт въз основа на официални документи. Направил е изводите, че единствената възможност АУАН да се състави от лице, което не е присъствало при извършване на нарушението е именно, когато АУАН се съставя при условията по чл. 40, ал. 4 от ЗАНН. Като нарушение е определено обстоятелството, че както в АУАН, така и в наказателното постановление липсва изложение на фактическите твърдения, изясняващи в какво се е изразил недостатъчният контрол от страна на жалбоподателя върху моторното превозно средство. По отношение на твърдяното за извършено нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП съдът е посочил, че както в АУАН, така и в наказателното постановление не е посочено дали от пътнотранспортното произшествие са настъпили вреди, както и какъв е характерът на вредите.

Решението на софийски районен съд е правилно.

Фактическата обстановка правилно е възприета от въззивния съд. При правилно установена фактическа обстановка съдът е направил и правилни правни изводи. Административно наказателната отговорност на Е. Г. е била ангажирана за извършено нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП.

Съгласно чл. 20, ал. 1 от ЗДвП водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. Както правилно е посочил въззивния съд както в обстоятелствената част на АУАН, така и в обстоятелствената част на наказателното постановление е посочено, че Е. А. Г. е реализирала пътнотранспортно произшествие поради недостатъчен контрол върху управляваното от нея пътнотранспортно средство. Правилно също така съдът е посочил, че както в АУАН, така и въз основа на издаденото въз основа на него наказателно постановление не е посочено в какво точно се изразил недостатъчният контрол от страна на лицето върху пътното превозно средство. Съгласно чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН както в акта, така и в наказателното постановление следва точно да е описано деянието, което съставлява нарушение и фактическата обстановка, при която същото е било извършено. Както в АУАН, така и в наказателното постановление е посочено само, че лицето е реализирало пътнотранспортно произшествие поради недостатъчен контрол върху пътното превозно средство, без, обаче да е посочено в какво точно се е изразило деянието в недостатъчен контрол и с какви фактически действия същото е било осъществено. Едновременно с това нито в АУАН, нито в наказателното постановление е посочено в какво точно се е изразило и настъпило пътнотранспортно произшествие. Съгласно § 6, т. 30 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП „пътнотранспортно произшествие” е събитие, възникнало в процеса на движението на пътнотранспортно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътнотранспортно средство, път, пътнотранспортно съоръжение, товар или други материални щети. Предвид това, в производството пред първоинстанционния съд е останало недоказано извършването от страна на Е. А. Г. на нарушението по чл. 20, ал. 1 от ЗДвП. Второто нарушение, за което е била ангажирана административно наказателната отговорност на Е. А. Г. е за нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП. Съгласно посочения текст водачът на пътнотранспортно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен когато при произшествието са причинени само имуществени вреди ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. Приложимостта на посочената разпоредба предполага настъпили от пътнотранспортното произшествие имуществени вреди и липсата на съгласие между участниците в произшествието относно обстоятелствата, свързани с него. В този случай участниците в произшествието не следва да напускат местопроизшествието и уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. В АУАН и в наказателното постановление е посочено само, че лицето е напуснало мястото на пътнотранспортното произшествие без да изпълни задълженията си. Описано по този начин нарушението не осъществява състава на това по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от

ЗДВП, доколкото не е посочено дали от пътнотранспортното произшествие са настъпили само имуществени вреди и дали е липсвало съгласие между участниците в произшествието относно обстоятелствата, свързани с него. Описано по начина, така както е описано в АУАН и в наказателното постановление нарушението би могло да се квалифицира и като такова по чл. 123, ал. 1, т. 1, б. „б” от ЗДВП, а не като такова по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДВП. В тази връзка са правилни изводите на софийски районен съд, че липсата в АУАН и в наказателното постановление на обстоятелствата, изясняващи елементи от фактическия състав на нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДВП обуславя незаконосъобразността на издаденото наказателно постановление. В съответствие с изложеното постановеното решение е правилно и законосъобразно, същото е постановено при напълно изяснена фактическа обстановка и след подробен анализ на събраните по делото доказателства.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, VI-ти касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 16.07.2012 г., постановено по НАХД № 2461/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 122 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: